

אתון תליתאי, אינון אתון רשימן, לאחזאה גונונין, לאתעטר א במלכא קדישא. וכלא ביה מתחברן ומתקשרן, והוא אתעטר בעטרוי בארז מישר, ורשים להאי סטרא ולהאי סטרא, כמלכא דאתעטר בכלא.

הבא אתרשים שמא קדישא גליפא בשבעין ותריין תיבין, דמתעטרי באבהתא, רתיכא קדישא עלאה. ואי תימא, הני אתון תליתאי, מאי טעמא לאו אינון פתיבין, מנהון בארז מישר פסדורן, ומנהון למפרע, לישרא להאי סטרא, ולהאי סטרא, דהא תנינו, (תהלים טז) אתה פוננת מישרים, קדשא ברין הוא עביד מישרים לתרי סטרי, וכתיב (שמות כו) והבית התיכון בתוך הקרשים וגו', דא קדשא ברין הוא. רבי יצחק אמר, דא יעקב, וכלא חד.

ארא למלכא דאיהו שלים מכלא, דעתיה שלים מכלא, מה ארחיה דההוא מלכא. אנפוי נהירין פשמשא תדיר, בגין דאיהו שלים. וכד דאין, דאין לטב ודאין לביש. ועל דא בעי לאסתמרא מיניה. מאן דאיהו טפשא, חמי אנפוי דמלכא נהירין וחיבין, ולא אסתמר מיניה. ומאן דאיהו חפימא, אף על גב דחמי אנפוי דמלכא נהירין, אמר מלכא ודאי שלים הוא, שלים הוא מכלא, דעתיה שלים, אנא חמי דבההוא נהירו, דינא יתיב (דף נ"ב ע"א) ואתפסא, אף על גב דלא אתחזיא, דאי לאו הכי, לא יהא מלכא שלים, ועל דא בעי לאסתמרא.

כך קדשא ברין הוא, שלים תדיר בהאי גוונא ובהאי גוונא, אבל לא אתחזיא, אלא בנהירו דאפין. ובגין כך, אינון טפשין חייבין לא אסתמרון מיניה. אינון חפימין זכאין,

אותיות שלישיות הן אותיות רשומות, להראות גוונים, להתעטר במלך הקדוש. והכל מתחברים ונקשרים בו, והוא מתעטר בעטרותיו בדרך ישר, ורושם את הצד הזה ואת הצד הזה, כמו מלך שמתעטר בכל.

כאן נרשם השם הקדוש חקוק בשבעים ושתים תבות שמתעטרות באבות, המרכבה הקדושה העליונה. ואם תאמר, מה הטעם אינן כתובות האותיות השלישיות הללו, מהם בסדר ישר בסדרם, ומהם למפרע, לישר את הצד הזה ואת הצד הזה, שחרי שנינו, אתה פוננת מישרים - הקדוש ברוך הוא עשה מישרים לשני הצדדים, וכתוב (שמות כו) והבית התיכון בתוך הקרשים וגו', זה הקדוש ברוך הוא. רבי יצחק אמר, זה יעקב. והכל אחד.

ארא, למלך שהוא שלם מהכל, דעתו שלמה מהכל, מה דרך אותו המלך? פניו מאירות תמיד כשמש, משום שהוא שלם. וכשדן, הוא דן לטוב ודן לרע, ועל זה צריך להשמר ממנו. מי שהוא טפש, רואה את פני המלך מאירות ומחיכות ולא נשמר ממנו. ומי שהוא חכם, אף על גב שהוא רואה שפני המלך מאירים, אמר: המלך ודאי הוא שלם, שלם מהכל, שלם בדעתו, אני רואה שבאותו האור יושב בדין ונתפסה, אף על גב שלא נראה, שאם לא כך, לא יהיה מלך שלם, ולכן צריך להשמר.

כך הקדוש ברוך הוא שלם תמיד בגון זה ובגון זה, אבל לא נראה, אלא בפנים מאירות. ולכן אותם רשעים הטפשים לא נשמרים ממנו. אותם חכמים צדיקים אומרים: מלך שלם הוא. אף על פי שפניו נראים מאירות, הדין

אמרין, מלפא שלים הוא, אף על גב דאנפוי אתחזיין נהירין, דינא אתפסיא בגויה, בגין כף בעי לאסתמרא מניה.

אמר רבי יהודה, מהכא, (מלאכי ג) אני יי' לא שניתי. לא דליגנא לאתר אחרא, בי אתפליל פלא. הני תרי גוויי בי אתפלילין, בגין כף פלא בארע מישר אתחזיא, ואף על גב דאתוון אחידן להאי סטרא ולהאי סטרא, כסדרן פתיבין.

ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. (שמות יד) עד כאן סטרא חד, חסד לאברהם. אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, תא חזי רזא דא. פד עתיקא קדישא אנהיר למלפא, אנהיר ליה, (ס"א עשר ליה ואחסין ליה, ככתרין וכו') ועטרין ליה, ככתרין קדישין עלאין, פד מטאן לגביה מתעטרי אבהתא, בשעתה דמתעטרי אבהתא, כדין הוא שלימו דכלא. כדין מטרוניתא, נטלא במטלנהא, (בהווא) (נ"א בשולטנא בהאי) שלימו דאבהתא. וכד מתעטרא מפלהון, כדין אתברכא, ורשותא דכלא בידהא.

ואסתים ביה פגוונא דא שמא קדישא גליפא באתווי רשימין ברתיקא עלאה קדישא עטורא דאבהן.

(ההנה כאן הודפסה בסוף הספר עם הכתים של הע"כ שמות):

(אמר רבי יוסא, אשפחנא כרוא דא בתקיעותא (ס"א דרב כבבל) דרב המנונא סבא, תלת ורבין ורבין, לקבלי בני תלת. וכה הוא סודרא. אמר רבי יוסי, בלא אתפליל בהאי שמא (נ"א שלימא) קדישא, ואסתיים ביה, אשתבח רשלימו דרתיקא קדישא אית ביה.)

אמר רבי שמעון, האי הוא שמא קדישא, עטורא דאבהן, דמתעטרא בגלופייהו, בחבורא כחדא. שלימו דרתיקא קדישא.

מכסה בתוכו, ולכן צריך להשמר ממנו.

אמר רבי יהודה, מכאן (מלאכי ג) אני ה' לא שניתי. לא דלגתי למקום אחר, בי נכלל הכל. שני הגונים הללו נכללו בי. משום כף הפל נראה בדרך ישר, ואף על גב שהאותיות אחרות לצד זה ילצד זה, הן פתובות כסדרן. ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. עד כאן צד אחד, חסד לאברהם. אמר רבי שמעון, אלעזר בני, בא ראה הסוד הזה. כשהעתיק הקדוש מאיר למלאך,

מאיר לו (מעטר אותו ומוריש לו בכתרים וכו') ומעטר אותו בכתרים קדושים עליונים. כשמגיעים אליו, מתעטרים האבות. ובשעה שהאבות מתעטרים, אז הוא שלמות הכל, אז הגבירה נוסעת במסעיה (באותה) (בשלטון גוה) שלמות של האבות. וכשמתעטרת מכלם, אז מתברכת, ורשות של הכל בידיה.

וסתום בו כמו זה השם הקדוש חקיק באותיות רשומות במרכבה הקדושה העליונה, עטור האבות.

אמר רבי יוסא, מצאנו בסוד זה בתקיעת השופר (של רב כבבל) של רב המנונא סבא שלש ורבין ורבין ורבין, כנגד שלש אלה, וכף הסדר. אמר רבי יוסי, הכל נכלל בשם (שליח) הקדוש הזה ומסתים בו, נמצא שלמות המרכבה הקדושה יש בו.

אמר רבי שמעון, זהו השם הקדוש, עטור של האבות שמתעטרים בתקיעותיהם בחבור כחד. שלמות המרכבה הקדושה. ונכלל בארבעים